

ಓದುತ್ಸ ಓದುತ್ಸ ಕಾವ್ಯ ಭಾವೋಂದನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದಂತೆ ಈ ಪತ್ರವೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದೆ ಎಂದು ಓದತೊಡಗಿದೆ.

ಚಳಿಯಿದ್ದ ಗಾಳಿ ಒಳಬಂದಿತು. ನನಗದು ತಂಗಾಳಿಯಂತಿತ್ತು. ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ್ದ ಗೋರಂಟಿ ಹೂ ಪರಿಮಳ ಕೋಣೆ ತುಂಬಿತು. ಅವನ ನೆನಪಿನಮಲಿನ ಜೊತೆ ಇದರ ಪರಿಮಳದಮಲು. ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಅಮಲು. ಒಂದು ಅಮಲಿನ ಮಂಪರೇ ಗಾಢ. ಅದರ ಜೊತೆಗಿನ್ನೊಂದು ಅಮಲು ಸೇರಿದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವುದೋ ಅದೇ ನನ್ನದು. ಈ ಜೋಂಪು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಕರಗುವುದಲ್ಲದೆ ಹರಳುಗಟ್ಟದು. ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಶಬ್ದವೆಂದು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಓದಿದ ನೆನಪು. ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಶಬ್ದವಾದರೆ ಅದು ನುಡಿಯಾಗಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಅವನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಡುಕಿದೆ. ಅದು ಅದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟೆ.

'ನಿನ್ನ ಪರಿಮಳದ ಮನೆಯ ಮಲಗೋ ಮನೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಜಾಲಾರಿ ಹೂಗಳ ಮುಡಿಸುವೆ. ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದೆ ಒಲೆಮೇಲಿರಿಸಿ ನಿನ್ನಷ್ಟದ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸುವೆ. ಮನ್ನಥನ ಗಿಳಿರಥವ ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ, ಹೂದೋಟದಲಿ ವಿಹರಿಸಲು ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನೇರಿ ಕೂಸುಮರಿ ಮಾಡೆಂಬೆ. ಬಾವಲಿಯ ಅಟ್ಟಿ, ಅಪ್ಪರೆ ದೇವಿಯರ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಜಾಲಾರಿ ಹೂಕೊಂಬೆಗೆ ಉಯ್ಯಾಲೆ ಹಾಕಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಕೂರಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ತೂಗಿಸುವೆ. ಜಾಲಾರಿ ಹೂ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಸುರಿವಾಗ ಆನಂದದ ಚಪ್ಪಾಳೆಯಿಕ್ಕುವೆ.'

ಗೆಳೆಯ, ಇದನ್ನು ಕಥೆಯೆಂದು ಹೇಳುವೆ ನೀನು!
ಹೌದು.

ಸರಿ. ಅವನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ. ಇವಳೂ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಸಂಭೋಧನೆ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಬರೆದರೆ?

ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆ ನಾನು?

ಇಲ್ಲ.

ಅವನು 'ಮದನ ಸುಂದರಿ, ನನ್ನ ಮದನ ಸುಂದರಿ' ಎಂತಲೂ, ಅವಳು 'ಸುಂದರಿಯ ಸುಂದರ ಸರದಾರ' ಎಂದು ಸಂಭೋಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅವಳು ಬರೆದುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅವನೇನು ಬರೆದ?

ಅವಳು ನೀನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಏನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಅವನು ಬರೆದದ್ದು ಅಂದುಕೊ.

ಹಾಗಾದರೆ ಅವನು ಮತ್ತು ಅವಳು ನಿನ್ನಗೆ ತಿಳಿದವರಲ್ಲ?

ಅಲ್ಲ. ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಬರೆದ, ಇವಳು ಬರೆದಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರು ಕಥೆ ಬರೆದು ಕೊಡಲು ಕೇಳಿದರು. ಇದು ಹೀಗೆ ಬಂತು. ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಕಟವಾಯಿತೆ?

ಆಯಿತು. ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಕರ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಇತ್ತು.

ಏನೆಂದು?

ಅವನು ಬರೆದ, ಅವಳು ಓದಿ ಬರೆದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಪತ್ರ ಮುಂದುವರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಕಥೆಗಾರ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಅವಕಾಶ ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗಿದೆ.

ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ?

ಕೇಳಿದರು.

ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ?

ಕಥೆ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು.

ಮುಂದುವರಿಸಿದೆಯೆ?

ಇಲ್ಲ.

ಯಾಕೆ?

ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದುವರಿಸುವರೆಂದು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in